

til at reise udenlands. En saadan Frihed tilkommer alle dem, der ikke ere behandlede til Udskrivning, men de, der ere det, kunne kun forlade Riget med Justitsministerens Samtykke, og dette Vaand vilde altsaa blive ved at hvile paa det her omhandlede Mandskab, hvis det ikke hævdedes. Ogsaa med Hensyn til Flytningsfrihed er der Forskjel mellem det udfrevne og ikke udfrevne Mandskab; men Ulemperne ved dette Forhold ere i alt Fald saa ubetydelige, at det ikke er fornødent at tage Hensyn dertil. Jeg har tilladt mig at begjære deelt Afstemning af dette Forslag, ikke fordi jeg selv har tvivlet om Rigtigheden af nogen Deel af det, men fordi Tiden ikke har tilladt mig at conferere med den høitærede Minister for at erfare, om han havde Noget imod Forslaget. Saafremt han derfor skulde have mere at erindre imod den ene Deel end imod den anden, har jeg villet holde Spørgsmaalet saaledes oåbent, at hver Deel for sig kunde gjøre sig gjældende ved Afstemningen.

Justitsministeren: Da der idag afholdes et Møde i Landstinget, hvorved jeg maa være tilstede, skal jeg tillade mig strax at afgive den Erklæring, at der fra Ministeriets Side ikke kan være Noget at erindre mod de stillede Endringsforslag, om end Ministeriet ikke anseer dem for nødvendige. Den sidste Deel af Endringsforslaget under Nr. 2, der gaaer ud paa, at det til Udskrivning behandlede Mandskab, som i Medfør af den foreliggende Lov faaer Udsættelse med Værnepligtens Aftjening, med Hensyn til Rejsfrihed i Udsættelsestiden skal betragtes, som om det ikke allerede var behandlet til Udskrivning, anseer jeg navnlig ikke for at indeholde nogen Forandring, thi naar Udsættelsesretten er retableret, og det ikke i Lovudkastet er antydet, at den ikke skulde være det i sit fulde Omfang, maa denne Rejsfrihed følge af sig selv. Hvad den umiddelbart foregaaende Passus i samme Endringsforslag angaaer, troer jeg heller ikke, at den i mindste Maade gaaer udenfor den tilsvarende Deel af Lovforslaget, saaledes som dette blev forandret ved anden Behandling. Der staaer nemlig i Lovudkastet i den Skikkelse, som det da fik, at de udfrevne Værne-

pligtige under visse Betingelser „kunne erholde den Udsættelse med Aftjeningen af deres Værnepligt, til hvilken de, saafremt Sessjonen var bleven afholdt under almindelige Forhold, vilde have været berettigede“, men under almindelige Forhold ere de aldeles berettigede til Udsættelse paa længere eller kortere Tid ganske efter eget Valg. Jeg troer altsaa, at Endringsforslaget, saaledes som det foreligger, ikke paa nogen Maade spier noget Nyt til Loven, og Ministeriet kan saameget mindre have Noget imod dets Vedtagelse at erindre. Dette gjælder ogsaa det første Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Ordet „hvilken“ rettes til „hvilket“; Bestemmelsen maa hellere henføres til Aaret end til Sessjonen. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg saaledes ikke skal indvende Noget imod, at Loven faaer de Tilføjninger, der her ere bragte i Forslag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

- 1) Forslag af E. C. Larsen, Gad, Eschering, Mathiasen, Termansen, Høgsbro, S. A. Hansen, Klein, Grundtvig, Bille, Øvstgaard, Benken, S. H. Jespersen, A. Sorgenen, Winther og Kjær:

I 3te Linie franedes forandres „hvilken“ til: „hvilket“.
vedtoges eenstemmig med 61. St.

- 2) Første Deel af de samme Medlemmers Forslag:

Til Udcastet, som vedtaget ved 2den Behandling, føies et nyt Stykke:

„Hvis nogen af dette Mandskab har begjært Udsættelse til en Tid, der ikke er den sidste, til hvilken der kunde tilkomme ham Henstand, kan han paa Sessjonen for det Aar, til hvilket han har begjært Udsættelse, faae Udsættelse til en senere Sessjon indtil sit 25de Aar, og i saa Fald forholdes med hans Nummer fremdeles paa samme Maade ved den eller de følgende Sessjoner“.
vedtoges eenstemmig med 64 St.